

Události bouřlivého víkendu

 volimdomov.cz/udalosti-bourliveho-vikendu

14. 3. 2023

Tento víkend byl opravdu bouřlivý a plný událostí. Ukazuje se především, jak hluboké je rozdělení české společnosti.

Demonstrace na Václavském náměstí

Snaha mainstreamových médií je vždy snižovat nebo dokonce miniaturizovat počty účastníků jakýchkoliv protestních akcí proti vládě. Je tomu tak i tentokrát.

Na protestní akci strany PRO podnikatele Rajchla přišlo v sobotu nejméně 80 tisíc lidí. Václavské náměstí bylo zejména v horní polovině zcela zaplněné. Bylo zaplněné natolik, že ke stánkům Nespokojených s peticí „Braňme naše seniory“ se lidé prostě nedostávali. Nebylo tam k hnutí. I tak se pod petici podepsalo dalších tisíc lidí.

Po skončení poněkud dlouhé demonstrace, která trvala tři hodiny, se několik set rozhořčených demonstrantů odebralo k Národnímu muzeu, kde se dožadovali odstranění ukrajinské vlajky z budovy muzea.

Řekněme si otevřeně, že nejsme spojeneckou zemí Ukrajiny, ale umístění ukrajinské vlajky na budovy, ke kterým tu a tam dochází, lze pochopit jako projev solidarity s touto zemí, respektive s jejími občany. Co však bylo chybou vedení Národního muzea, zdůrazňuji slovo „Národní“, bylo to, že v daném okamžiku – tedy při protivládní demonstraci desítek tisíc lidí na centrálním náměstí hlavního města – nebyla na této budově umístěna česká státní vlajka. To nelze chápat jinak, než jako hrubé znevážení národního symbolu. Možná, že to pro některé lidi je překvapení, ale Národní muzeum v horní části Václavského náměstí je českou a nikoliv ukrajinskou národní institucí. Z tohoto hlediska by se požadavky demonstrantů demonstrujících proti vládě daly jistě pochopit. Jiná věc je to, kdo potyčku, policejní násilí a následné zatýkání demonstrantů způsobil. Zda to byli demonstranti, přímo organizátoři demonstrace anebo policie. Pokud se podíváte na přiložené video, zjistíte, že tím, kdo způsobil celou kolizi, vyprovokoval ji, byli nejspíše zasahující policisté. V normální zemi s normálními hodnotami demokratického systému by musel za těchto okolností, po tomto zákroku okamžitě odstoupit ministr vnitra. Naopak ministr vnitra blábolil po demonstraci cosi o proruských organizátorech celé akce tak, aby odvedl pozornost od bezdůvodného policejního násilí. Ministr kultury by měl zvážit, zda v čele národní instituce významu Národního muzea může stát člověk, kterému nic neříkají symboly státnosti České republiky.

Je také otázkou, zda by si policejnímu zákroku velící policista dovolil v okamžiku, kdy bylo zaplněno celé Václavské náměstí a kdy by tak postavil policejní jednotku proti davu desetitisíců bezdůvodným

policejním zákrokem rozlíčených občanů. Prostě, chování policie a ministra vnitra, ale také mainstreamových médií, která většinou přijaly zkreslenou interpretaci ministra vnitra a policie, je nechutné.

Vládní hnojometry v akci

Tak jako kdokoliv jiný, tak i Jindřich Rajchl, tedy svolavatel a organizátor úspěšné demonstrace na Václavském náměstí, musí počítat s tím, že mainstreamová média, zřejmě zásobená ze zpravodajských zdrojů, budou pracovat na jeho úplném zničení. Už se objevily informace, v jakém luxusu údajně žije Rajchlova manželka, tedy v podmínkách, které naprosté většině občanů, kteří byli v sobotu na Václavském náměstí, jsou nedosažitelné. Prostě se media budou snažit Rajchla eliminovat, jako předtím eliminovala Ladislava Vrabelu. Ten je t. č. předmětem podivného vyšetřování a podivných aktivit českého soudnictví. Je to již na první pohled účelová záležitost. Odvést z protivládní demonstrace (konala se v lednu) L. Vrabelu přímo na policejní „vachcimru“ a ještě jej nechat cestou polít barvami ukrajinské vlajky, je samozřejmě zcela účelové a má jediný cíl, zastrašit a odradit spolupracovníky a následovníky. Vládní moc se drží za každou cenu. Snaží se držet v šachu své politické protivníky ať už z hnutí ANO, SPD (pod dohledem BIS), až po mimoparlamentní opozici.

Občané se opět bojí

Podle průzkumu agentury SANEP se velká většina občanů domnívá, že je ohrožena svoboda slova, lidé se také obávají nových forem cenzury (68%).

Téměř 55% lidí se obává vyjádřit své názory. Žijí tedy podobně jako za starého režimu, kdy si něco jiného myslí a něco jiného říkají na veřejnosti. A proč se lidé bojí vyjadřovat své názory? 58% lidí se bojí persekuce na pracovišti. 52% se bojí šikany na internetu (snad je

lepší tedy se sociálním sítím vůbec nevěnovat – !). Dvě pětiny lidí se bojí narušení vztahů s přáteli nebo kolegy. A každý šestý se bojí narušení vztahu s partnerem, což je obzvláště komické.

Přes 71% lidí se setkalo s tím, že bylo cenzurováno médium nebo profil ze sociální sítě, který sledují. Dvě pětiny lidí zaznamenaly, že obětí cenzury se stal nějaký jejich známý.

Velmi moudře se lidé dívají na to, co jsou anebo nejsou nepravdivé informace. Především více než třetina lidí (35,3%) se domnívá, že nepravdivé zprávy se nedají vymýtít. A dále (29,1%) si myslí, že je to nutné zlo, doprovázející demokracii a bojovat s nimi lze diskusí a vzděláváním. Jen necelá pětina lidí (18,5%) se domnívá, že je dezinformace třeba zakázat zákonem a jejich šířitele postihovat.

Vláda tedy nemá pro případný postih tzv. dezinformátorů příliš širokou bázi podpory ve veřejnosti.

A ještě tvrdší jsou postoje lidí k tomu, „kdo má určovat, co je nebo není nepravdivá informace?“. Podle občanů by to měly být především soudy (85,9%), stát o tom nemá rozhodovat (78,6%). A nejmoudřejší se mi zdá názor, který zastává 54,1% respondentů, že to nemá určovat „nikdo, často to nelze s jistotou určit“. Jen pouhopouhých 13,2% se domnívá, že by takovou „pravomoc“ měla mít policie. A necelá desetina lidí si myslí, že by to měl být stát ať už formou ministerstva, Úřadu vlády nebo speciální instituce.

Prostě pro cenzuru a instrumenty k ní vedoucí neexistuje ve společnosti širší podpora. Tragický pro vládu vyznívá ovšem pohled na odpovědi k otázce průzkumu „Kdo podle vás šíří nepravdivé informace?“. Přes dvě třetiny dotázaných (67,7%) lidí si myslí, že jsou to vládní politici. Veřejnoprávní média způsobují dezinformace podle tří pětin (59,6%) respondentů. Mainstreamová média z 56%. Naopak opoziční politici jsou z téhož podezírání jen 45,8% respondentů a alternativní média jen dvěma pětinaми (40,1%).

Interesantní je také odpověď na otázku průzkumu: „kterou oblast považujete za nejvíc nebezpečnou, pokud jde o šíření nepravdivých informací a zamlčování pravdivých informací?“. Více než tři pětiny lidí (69,9%) si myslí, že je to provládní propaganda bagatelizující energetickou a ekonomickou krizi. Na dalším místě je to „proukrajinská propaganda o válce na Ukrajině“, což si myslí 53,9% dotázaných. Proruská propaganda o válce na Ukrajině je na dalším místě s 52,8%.

Občané se jednoznačně staví proti tomu (téměř 65% dotázaných), aby byla iniciována nová legislativa v oblasti svobody projevu.

A odkud naši spoluobčané čerpají informace? Je to smutné vysvědčení pro mainstreamová média. Zejména pro veřejnoprávní televizi a rozhlas. Téměř 90% respondentů čerpá informace ze sociálních sítí a globálních platform typu YouTube. Téměř 58% je čerpá z velkých zpravodajských webů. 27,1% čerpá informace ze soukromé televize a rozhlasu a 25,3% z veřejnoprávních médií.

Menší alternativní weby, ty bere za své téměř čtvrtina respondentů (23,9%). A až za nimi přichází denní tisk a časopisy z 18,35% vlivu. A které digitální platformy lidé používají, aby získali informace? Nejčastěji You Tube (téměř devět desetin), po něm Facebook, Instagram.

Pokus o ostrakizaci na akademické půdě

Podle mainstreamových médií se měl rektor VŠE, Dvořák, vyjádřit, že zahájí šetření nebo dokonce vyšetřování kolem účasti děkana Národohospodářské fakulty, Miroslava Ševčíka na sobotní demonstraci. Je to trochu komické. Podle platné legislativy má Ševčík odpovědnost jen vůči Akademickému senátu NH fakulty VŠE a nikoliv jaksi vertikálně ve vztahu k rektorovi. Ten jej pouze jmenuje na základě rozhodnutí zmíněného senátu do funkce děkana. Nic více, nic méně.

Ale v každém případě to slabé mozky, k nimž ovšem naštěstí M. Ševčík nepatří, může zastrašit, tedy pokud jde o jejich účast na protivládních projevech. I podle toho, co jsme viděli o tomto víkendu, je vláda, která se podílí na razantním snižování životní úrovně lidí, které nebylo v naší zemi zaznamenáno od měnové reformy v roce 1953, jen papírovým tygrem, kterému žádné výhrůžky, kompra ani cinknuté průzkumy veřejného mínění nepomohou. Dříve nebo později skončí.

Cinknutý průzkum?

Podle provládního, promiňte, televizního agenturního průzkumu Kantar.cz by v případných volbách do poslanecké sněmovny zvítězila koalice SPOLU s 31% podporovatelů. Až za ní je hnutí ANO s 30,5% podpory. Na třetím místě je koalice Pirátů a STAN s 13% a až za ní SPD s 9%. Do sněmovny by se prý dostala i ČSSD s 5% hlasů.

Výsledky tohoto průzkumu považuji přímo za skandální ukázkou cinknutého průzkumu. Žádná z velkých agentur pro výzkum veřejného mínění se neodvážila udělat úplně jednoduchý průzkum s jedinou otázkou: Zda občané schvalují postup vlády při snížení valorizace důchodů a postup vlády při navýšení věku pro odchod do důchodu. Jistě, chápu to, neboť zdrcující většina občanů by nejspíš odpověděla, že s tím nesouhlasí a přesto opozice vychází z tohoto průzkumu jako druhá. To je přímo nepochopitelné... Možná, že je to podle hesla: „Čím blbější sedlák, tím větší brambory“. A totéž platí i pro ČSSD. Na protestních akcích této strany 28. 2. u sněmovny, před zahájením projednávání materiálu mrzačícího valorizační schéma, přišlo před budovu sněmovny demonstrovat v barvách ČSSD 7 (slovy: sedm) demonstrantů. Na demonstraci na Klárově s hlavním řečníkem, předsedou strany ČSSD Šmardou, přišlo dokonce už 9 (slovy: devět) účastníků. Samozřejmě, že vlivové agentury navázané na tým Petra Pavla a Američany (Barta a spol.) se i v této oblasti činí. A pak se člověk nemůže divit výsledkům, které vyšly z průzkumu SANEP, v němž za hlavní dezinformátory považuje většina veřejnosti vládu a vládní instituce...

Jiří Paroubek

Zdroj zde a zde.